

A Lélek gyümölcsei

Időpont: Pünkösöd II. ünnepe, 1955. május 30.

Alapige: Zsoltár 51: 12-15.

Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.

Ne vess el engem a te orcád előtt, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem.

Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem.

Hadd tanítsam a bűnösöket a te útaidra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád.

A mai ünnep szent leckéje, az 51. zsoltár, a Zsoltárok könyvében a negyedik bűnbánati zsoltár. A bűnbánati zsoltárok között a legmegragadóbb. Drága egy ige, de vajon pünkösdre való-e? Pünkösöd az erő ünnepe, a bűnbánati zsoltár pedig az elesett ember gyásza. Pünkösöd a győzelem harsonája, a bűnbánati zsoltár a legyőzött ember keserves siráma. Bármennyire igaz is mindez, mégis jó ez a zsoltár pünkösdre, hiszen alapjában véve ez a zsoltár is egy nagy győzelem gyümölcse. A Szentlélek legyőzte Dávidot s így született meg ez a zsoltár. Ezért alkalmas ez a zsoltár arra, hogy megmutassa nekünk, pünkösödölő gyülekezetnek, a Lélek gyümölcseit.

1. A Léleknek éppen ez a bűnbánat a legelső gyümölcse.

Mikor Dávid ezt a zsoltárt írja, nagyon mélyen van. Királyi trónról a nócsábászok, házasságtörők és gyilkosok bandájába züllött le. A pillanatnyi kéjért odadobta királyi méltóságát, hitének becsületét, igazságosságának hírnevét. Mióta elszállt szívéből a mámor, nincs öröme. Látja, hogy múlt örömeért feláldozta a tartós örömet. Csak emlékeibe jár vissza a régi öröm, Isten szabadításának öröme. /14. v./ Ellenben tele van rettegéssel. Isten már megkezdte büntetését. Náthán próféta megdorgálta, bűnös szerelmének gyümölcse, gyermeke súlyos beteg, talán már meg is halt. Mégsem attól remeg, hogy elveszti Betsabét, vagy a gyermeket, esetleg népének bizalmát, talán még a királyi trónt is. Az szorítja össze a szívét, hogy elveszti Istent. Attól retteg, hogy Isten elveti őt orcája előtt s elveszi tőle Szentlelkét. /13. v./ Tudja, hogy minden büntetést megérdemelne. Ismeri bűnét. Egy árva szóval sem mentegeti magát. Csak vádolni tudja magát. Bírálni sem meri Isten ítéletét. Rájön arra, hogy nem egyes bűnei vannak, hanem ő maga egészen bűn. Bármily nagyok is egyes bűnei, azok csak vétkes szívének gyümölcsei. /7. v./ Rajta csak új teremtés segíthet. /12. v./ Ez az igaz, Isten szíve szerint való szomorúság, mely megtérésre keserít meg. Erre keseredtek meg az első pünkösdkor is a jeruzsálemiek. /Csel. 2:37./ Erre a bűnlátásra magától senki el nem

juthat. Ez csak a Szentlélek gyümölcse lehet. Meg tudta-e teremteni már benned is a Szentlélek ezt a gyümölcsöt?

2. A bűnbánó Dávid ajkára ezt az imádságot adja a Szentlélek: "Tiszta szívet teremts bennem, óh Isten!" /12. v./

A bűn szennyében bemocskolódott emberben vágyat ébreszt a tisztaság után, mégpedig a teljes tisztaság után. Dávid a legerősebb tisztítószer alkalmazását kéri, mikor az izsóppal való megtisztítást kéri. /9. v./ Izsóppal tisztították meg a bélpoklost, mikor meggyógyult, s csak ezután térhetett vissza az emberek közé. A legnagyobb tisztaság után sóvárog, mikor fehérebb szeretne lenni a hónál. /9. v./ Azért könyörög, hogy egészen mossa ki Isten őt álnokságából. Nem egy kicsit, nem félig, hanem egészen! Annyira megutálta a szennyet, hogy kevesebb már nem elég neki.

A Szentlélek mindjárt felel is az Önmaga által diktált imádságra. Nemcsak vágyat ébreszt a tisztaság után, hanem adja is a tiszta szívet. A Lélek gyümölcse a tisztaság. Ez a tiszta szív nemcsak Isten teremtette új szív, hanem megtisztított szív is. Az új szívet is hamar bemocskolnánk mi megint. A Szentlélek azonban állandóan tisztítja a szívünket. Az izsóp, amit használ, a bűnbánat könnye és a Krisztus vére. A bűnbánat könnyét Ő sajtolja ki szemünkből, Krisztus vérével Ő hint meg minket. A bűnbánat könnye, akármilyen nagy folyam lenne is, még nem tisztítana meg. Csak olyan ez, mint az utca porában játszó, sírva fakadt gyermek arcán a könnypatak. Csak elmácsolja a piszkot, de nem tisztít meg. E nélkül azonban nem hull ránk a Krisztus tisztító vére, mely megtisztíthat minket minden bűntől. Így lesz a bűnös szív a Szentlélek által bűnei bocsánata felől megbizonyosodott, megtisztított új szív.

Szenvedsz bűneid szennye alatt? Kérd, s te is megkapod ezt a tisztaságot!

3. "Az erős lelket újítsd meg bennem!" – így diktálja tovább a Szentlélek a bűnei miatt áldott módon megkeseredett embernek a bűnbánó imádságot.

Az elbukott, sárban fetregő s felállni nem tudó ember tudja jól, hogy minden bajnak ez az oka: Nincsen erőm nékem. Kénye-kedvére packázik velem a Gonosz. Úgy játszik velem, mint macska az egérrel. El-elbocsát néha, s mikor már azt hiszem, hogy megszabadultam, egy gyors mozdulattal rám csap éles karmaival. De nemcsak a Gonosszal szemben nincsen erőm, hanem a saját testemmel szemben sem. Talán még azt sem mondhatom, hogy a lélek kész, de a test erőtlen, hanem azt kellene mondanom: a lélek erőtlen, de a test kész, tudni illik minden

rosszra. Mikor összeütkeznek bennem, a test győz, a lélek elbukik. Óh, én nyomorult ember, kicsoda szabadít meg engem a halálnak ebből a testéből? Új, erős Lélek kellene belém.

Erre a Szentlélektől tanított imádságra is felel a Szentlélek. Erőt ajándékoz. A Lélek gyümölcse erő. Úgy járunk Vele, mint a mágneses daru. Áram nélkül holt vasdarab. Nincs emelő ereje. Mihelyt azonban mágnesessé teszi az áram, játszva emel fel tonnányi terheket. Miért gyötrődnél tehetetlenül, mikor a tied is lehet az erős Lélek?!

4. "Ne vess el engem a te orcád előtt, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem" – így imádkoztatja tovább a Szentlélek a bűnbánó Dávidot.

Dávid attól fél, hogy elhagyja őt Isten. Bezzeg akkor nem félt, mikor ő hagyta el Istent! Attól remeg, hogy ködbe veszik előle Isten orcája. Bezzeg akkor nem remegett erre a gondolatra, mikor engedte, hogy a mámor köde fedje el előle Isten orcáját! Megborzad arra a gondolatra, hogy elvétetik tőle a Szentlélek. Bezzeg akkor nem borzadozott, mikor maga kergette el magától az emlékeztető Szentlelket, mikor az meg akarta állítani a bűn útján! Dávid szenved életének kettőssége alatt, mely egyszer égisz lobogó lánggal zeng zsoltárt Istennek, máskor meg az ördög muzsikájára táncol, egyszer a Szentléleknek eszköze, máskor a Gonosz Léleké. Most belekapaszkodik Istenbe: Nem eresztelek el. Maradj velem! Úgy szeretnék hűségessé lenni Hozzád!

Erre az imádságra is felel a Szentlélek. Adja nemcsak a vágyat a hűség után, hanem magát a hűséget is. A Lélek gyümölcse hűség. /Gal. 5:22./ Kezébe veszi emlékezetünket s eszünkbe juttatja Istent, mikor szeretnők félretolni, mert utunkban van. Szavával belebeszél a Kísértő csábító szavaiba s visszaveri azt. Miért hányódnál Isten és a Gonosz között, mikor tiéd lehetne a hűség lelke is?!

5. "Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét" /14. v./ – imádkozik tovább Dávid.

Ennek az imádságnak igen keserű a szája. Dávid fenéig ürítette a világ habzó örömseregét, de most undorral dobja el magától. Visszasírja régi szent örömeit, melyeket sohasem kellett senkinek megsiratni, sem neki magának, sem másnak. Ezeket a régi szent örömeiket Isten szabadítása örömeinek nevezi. Mik ezek az örömeik? Isten-élmények. Felejthetetlen pillanatok, melyekben Isten belenyúlt életünkbe s találkozásunk volt az élő Istennel. Lehet, hogy egy ige talált szíven, vagy imádságunkra jött nyilvánvaló felelet. Lehet, hogy valami emberileg reménytelen helyzetből szabadított meg hozzánk lehajló hatalma. Mindegyiknél nagyobb élmény volt azonban, mikor kegyelme a bűneinkből szabadított meg. Ezt a fájó emlékezést a Szentlélek ébreszti a bűnbánó emberben, s ezzel már vezérli is vissza az elvesztett örömhöz.

Így lesz az öröm a Lélek gyümölcse. /Gal. 5:22./ Engedd, hogy téged is visszavezéreljen ezekhez az elhagyott örömforrásokhoz!

6. "Engedelmesség lelkével támogass engem" – imádkozik tovább Dávid.

Nagyon gyenge az engedelmességben. Olyan, mint a mámoros ember. Nem oda megy, ahová szeretne, hanem ahová a lábai viszik. Támogató kellene neki. Valaki, aki biztosabban áll a lábán, mint ő és erősebb nála, aki a hóna alá nyúl és viszi őt az egyenes úton. Szégyenli magát, hogy olyan sokszor nem sikerül az engedelmessége, s ha sikerül is, annyi harcba kerül. Vonakodó és vontatott az engedelmessége. Azután vágyódik, hogy egyszer ő is elmondhassa: Isten parancsolatai nem nehezek. /I. Ján. 5:3./ A Szentlélek épp az ilyen engedelmesség lelke. Ez az engedelmesség a Lélek gyümölcse. Nem rabszolga-engedelmesség, melynek a félelem a rugója. Még csak nem is az erkölcsi engedelmességé, melynek a kötelesség az indító ereje, hanem a hitbeli engedelmesség lelke, melynek mozgatója az Isten iránt való szeretet. Nem hiszem, hogy neked nem volna szükséged az engedelmesség lelkére.

7. A Lélek gyümölcse végül a bizonyágtevés.

Mindezért Dávid a célból imádkozik, hogy "Hadd tanítsam a bűnösöket a te utaidra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád". /15. v./ Míg kegyelmet nem kapott, el akarta tussolni a bűneit. Mióta kegyelemben részesült, nyíltan mer beszélni róla. Odaadja zsoltárát az éneklőmesternek, hadd tanítsa a bűnösöket erre az énekre. Ma előttünk tett bizonyágot. Ma minket akart tanítani megtérésre. Nem a bűnre, hanem a megtérésre. Vétkezni ugyanis, mint Dávid, sokan tudnak, de vétket megbánni s a bukásból megtérni, mint Dávid, ezt már kevesen tudják. Erre akar ma minket Dávid, s rajta keresztül a Szentlélek megtanítani. Ha megtanulnánk, ez lenne a Lélek legszebb gyümölcse. Ámen.